

ONZE JAARLIJKSE BUSREIS MET ONTBIJT !

zaterdag 3 mei 2014 naar SLUIS (NL.)

Het was even schrikken toen Marc via de website meldde dat er na enkele dagen al 40 inschrijvingen waren, en ik besepte dat ik vergeten was me op te geven voor de busreis. Gelukkig waren er zoveel gegadigden dat men koos voor een dubbeldekkbus om de toevloed op te vangen en te eindigen met 74 wandelaars.

Op zaterdagmorgen worden we vanaf 7.00h verwacht in de BAMO school te Moorseele voor een gevarieerd ontbijt met een lekkere en warme kop koffie, chocomelk of thee, en dat doet deugd, want toen ik thuis met de fiets vertrok was het amper 6° en een schrale noordenwind op kop!

We kunnen alleen maar onze waardering uitspreken voor de **vroeg** **vogels** die zich inzetten om alles op tijd voorgeschoteld te krijgen!

Als iedereen voldaan nog wat zit bij te praten, krijgen we van SOPHIE nog een *reep krachtvoer* voor onderweg, en na de afwas wordt het stilaan tijd om ons naar de bus te begeven, die ons al staat op te wachten op het kerkplein.

Er zijn 90 zitplaatsen zodat iedereen gemakkelijk een plaatsje naar keuze vindt, met voor mezelf een zitje op het bovendeck. Een bedachtzame en voorzichtige chauffeur brengt ons via Brugge, met in de verte de achterhaven van

Zeebrugge, en het grens stadje Sint Anna Ter Muiden, waar we het torentje van het nu in onbruik geraakte St Anna kerkje bemerken, naar een parking net voor het centrum van SLUIS. Het is nog een stukje naar de startplaats en komen zo voorbij het WALPLEIN met het standbeeld van de ons goed bekende <<DIKKE VAN DALE>> hier geboren in 1828 en overleden in 1872 aan de pokken!

We zijn hier ook aan het einde van de „DE DAMSE VAART” ooit een onderdeel van NAPOLEON zijn Europees plan om een kanaal te graven van BRUGGE via SLUIS en BRESKENS tot de WESTERSCHELDE, om zo de verzanding van de ZWINVAART op te vangen, maar dat door zijn ondergang hier tot staan kwam!

SLUIS zelf werd omstreeks 1280 gesticht door de Vlaamse Graaf JAN I van NAMEN en heette tot 1324 LAMMENSVLIEET. Na het verzanden van het ZWIN werd SLUIS een belangrijke voorhaven van BRUGGE. Door zijn strategische ligging werd het stadje door de eeuwen heen herhaaldelijk belegerd en veroverd, met als laatste triest oorlogsfeit de bezetting door de Duitsers in W.O.II en door een zwaar geallieerd bombardement op 11 oktober 1944 grotendeels verwoest, waarbij 61 BURGERS omkwamen, terwijl de in de omwallingen verschanste DUITSERS geen verliezen leden!! Die hebben zich uiteindelijk na zware aanvallen van het CANADESE LEGER op 1 november '44 overgegeven!

SLUIS werd vanaf 1956 grotendeels in zijn oorspronkelijke staat heropgebouwd. Nog een weetje voor onze wandelaars: hier komt de Europese Wandelroute E9 voorbij, ook

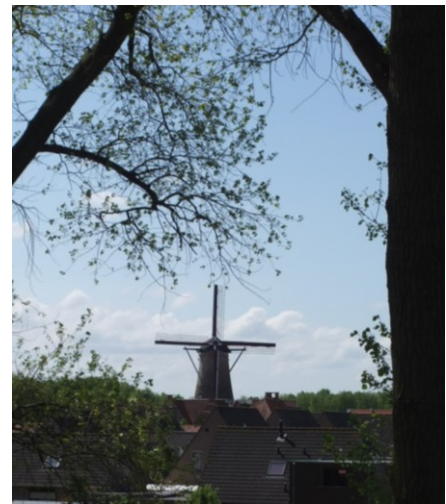
wel NORTH SEA TRAIL of DELTAPAD genoemd. Deze route loopt van de PORTUGESE kust tot de BALTISCHE STATEN! Verderop komen we voorbij een parkje met de restanten van wat ooit de St JANS kerk was, gebouwd midden de 14de eeuw.

Naar *eeuwenoude* gewoonte worden we bij de startplaats door ANNE en MARC opgewacht met voor iedereen een controlekaart en sticker, zodat alleen nog de parcourskeuze over blijft. Gelukkig maar want de aankomst van een horde Vlamingen overspoelde de kantine en sanitaire voorzieningen! Enkelen, waaronder GEERT en FILIP gaan voor de 30km (26.5km zonder de lus van 4.3km). Heel wat kiezen de 17.4km en al gauw worden groepjes gevormd die zich op pad begeven voor de lus van 4.3km.

De WALLEN van de vroegere verdedigingsgordel vormen in het lentezonnetje een frisgroen kader met buitenwaarts mooie zichten op de polders, de grachten met hun restanten van stadspoorten, en tussen het groen doorkijkjes op het stadje met zijn dominerend BELFORT (uniek in Nederland!) om de

BRAKMOLEN niet te vergeten.

Terwijl we onze ogen de kost geven horen we het geklepper van ooievaars-bekken; EDDIE VERFAILLIE had het daarnet nog over, en treffen we een koppel van deze prachtige vogels aan op hun nest! Na deze rondgang hebben we tijd voor een eerste dorstlesser en enkele boterhammen.

De verpozing voorbij zoeken we de dijken van de POLDERS op waar een schrale noordenwind elke rimpel in het vlakke landschap streelt (ook die in ons gezicht!).

Het groen van de bermen wordt afgewisseld met hagen van witte schermbloemigen, met tussendoor het roze en paars van voorjaarsbloeiers. Terwijl een afwisseling van zon en wolken de luchten overheerst vinden we af en toe wat luwte als we de voet van de hoger gelegen dijken opzoeken.

We wandelen hier in uitsluitend agrarisch gebied met verre horizons en bij het naderen van RETRANCHEMANT (een Frans woord voor verschansing) herinneren authentieke grenspalen eraan dat VLAANDEREN vlakbij is. Ooit was er een tramverbinding tussen BRESKENS en SLUIS met hier een aansluiting naar KNOKKE maar eind 1948 was dit verleden tijd. We stappen het dorpje binnen, in 2010 maar 405 inwoners, over de HICHMANBRUG, en na 6.1km bereiken we de rustpost en verorberen we de rest van de knapzak. Ondertussen is het zonnetje wat feller gaan schijnen en brand zo de koele wind wat weg.

Het omwalde RETRANCHEMANT is een overblijfsel van een groter geheel van versterkingen die tot doel hadden de STAATSE oever van het ZWIN, overigens hier vlakbij, te beschermen met o.a. 2 forten waarvan nog restanten te zien zijn langs het parcours. Bij het verlaten van het dorpje volgen we de contouren van de omwallingen die afgezoomd met talloze welriekende meidoornstruiken aansluiten bij dijken, ingesloten weiden, hagen, struiken en kleine wateringen. Het groene karakter van RETRANCHEMANT is onmiskenbaar in de weidse polders die we terug opzoeken naar SLUIS toe, en zo onze wandeltocht afronden in het startlokaal. Met een afstempeling en een drankje naar eigen smaak, genieten we nog na van weeral een deugddoende wandeldag!

Het is nu kwart na drie en we besluiten om het centrum te bezoeken en daarna nog een terrasje te doen. We komen uit op de GROTE MARKT dat wordt beheerst door het STADHUIS met aanpalend het BELFORT, anno 1390, met zijn 4 prachtige hoektorentjes en met wapenschilden versierde inkomboog. Bij het rondkuieren komen we voorbij de typische gevel van het WHISKY HOUSE en het met 5 arcaden gebouwde brandweergebouw en zijn vierkantstoren. Eenmaal het plein rond stappen we de Oude Kerkstraat in met een tot ambachtskunst verheven manier van uitstallen van allerhande koopwaar! Hierna keren we op onze stappen terug, en bij zoeken van een terrasje botsen we op clubleden die het zich laten smaken! We vinden een warm plekje en voel me zo ontspannen dat ik vergeet om een foto te nemen (gelukkig was Marc er met zijn toestel).

Het is dan ook al ferm na 4.00h als we opstappen richting bus, waarbij Freddy en ik de blinkende *mekaniek* van enkele zware motoren bewonderen, met veel aandacht voor een rode HARLEY-DAVIDSON; bekende Amerikaanse motoren!

Bij de bus is ETIENNE onze voorzitter, bezig met het uitstallen van de resterende broodjes en toespis van het ontbijt van deze morgen, en dit voor wie er nog zin in heeft. We laten het ons smaken, waarna iedereen de bus op, en na een uitzwaai van ANNE en MARC vatten we de terugreis aan.

Na een laatste <<ALLES MOET WEG >> ronde van FILIP komen we om 18.00h behouden en wel „thuis”, waarvoor dank aan de chauffeur ! Na een met koele bries en warme zonnestrallen overgoten groene wandeling, mogen we tevreden terugkijken op deze busuitstap, dichtbij maar zeker de moeite waard! Wederom een goede keuze en dat zal een volle bus beamen!

En nu op naar 6 juni voor onze Sinksentocht en duimen voor mooi wandelweer !
Tot dan,

Eddy Amerlinck

Meer foto's op onze website . . .

